

دوم اردیبهشت (۲۲ آوریل)، روز جهانی زمین

سیاره‌ی زمین، در تعدادی از کشورها و مناطق جهان مادر نامیده می‌شود که نشانگر اهمیت آن و وابستگی متقابل انسان‌ها و سایر زیست‌مندان به هم و به سیاره‌ای است که همه‌ی ما در آن زندگی می‌کنیم.

مجمع عمومی سازمان ملل متحد، به منظور دستیابی به تعادل درست میان نیازهای اقتصادی، اجتماعی و محیط زیستی نسل‌های حال و آینده و ترویج هماهنگی انسان با طبیعت و زمین، در سال ۲۰۰۹ تصمیم گرفت روز **۲۲ آوریل** را به عنوان **روز بین‌المللی مادر زمین**، تعیین کند. این مناسبت مهم همه ساله در سراسر جهان، در حمایت از محیط زیست و افزایش سطح آگاهی برای حفاظت از آن و مراقبت از سیاره‌ی زمین، جشن گرفته می‌شود.

مجمع عمومی سازمان ملل متحد از طریق این نامگذاری، از همه‌ی سازمان‌های بین‌المللی، منطقه‌ای و ناحیه‌ای، جامعه‌ی مدنی، سازمان‌های غیردولتی و همه‌ی ذی‌نفعان مرتبط دعوت می‌کند تا در صورت تمایل به افزایش سطح آگاهی‌های عمومی درباره‌ی روز جهانی زمین، اقدام کنند.

زمین و بوم سازگان‌های موجود در آن، خانه‌ی ماست. به منظور حفاظت از زمین از یک سو، و تامین نیازهای نسل امروز و فردا از دیگر سو، ناگزیر از هماهنگی انسان با طبیعت و زمین هستیم. روز جهانی زمین می‌خواهد به ما یادآوری کند که زمین و بوم سازگان‌های آن، حیات را برای بشر و سایر زیستمندان ممکن می‌سازد. نامگذاری این روز، فرصتی برای بالا بردن سطح آگاهی عمومی در سراسر جهان، نسبت به چالش‌هایی است که سیاره‌ی ما هم اکنون، برای تامین رفاه و آسایش انسان‌ها با آن روبروست. ما روز زمین را جشن می‌گیریم تا یادمان نرود که زندگی و تغذیه‌ی ما، به این سیاره وابسته است.

از بین بردن منابع طبیعی و تخریب سریع محیط زیست، نتیجه‌ی الگوهای نادرست مصرف و تولیدات ناپایدار است که منجر به پیامدهای نامطلوب برای زمین، سلامت و رفاه عمومی بشر شده است. شواهد علمی نشان داده است که شیوه‌ی زندگی فعلی ما (به ویژه الگوهای مصرف و تولیدمان) به شدت بر تحمل تاب‌آوری زمین تاثیر گذاشته است.

از دست دادن تنوع زیستی، بیابان‌زایی، تغییرات آب و هوایی، گرمایش زمین و اختلال در برخی از دوره‌های طبیعی، از جمله هزینه‌های نادیده گرفتن فرصت تجدید حیات برای طبیعت و یکپارچگی بوم سازگان‌های آن است. تحقیقات علمی اخیر نشان می‌دهد که از زمان انقلاب صنعتی، طبیعت به عنوان یک کالا محسوب شده که

فقط به نفع مردم و برای رفع نیازهای اساسی جمعیت رو به رشد عمل کرده است و مشکلات محیط زیستی بوجود آمده را تا کنون، با استفاده از تکنولوژی حل کرده است. اما باید به یک نکته‌ی مهم توجه کنیم و آن این است که منابع این سیاره محدود بوده و بهره برداری‌های گذشته از این منابع، دیگر امکان پذیر نیست. بنابراین نیازمند یک مدل پایدارتر برای تولید، مصرف و به طور کلی برای اقتصاد هستیم.

ایجاد یک دنیای جدید، نیاز به ایجاد یک رابطه‌ی جدید میان انسان و زمین دارد. منظومه‌ی شمسی به ما یادآوری می‌کند که همانطور که زمین در مرکز جهان قرار ندارد، ما انسان‌ها نیز مرکز زمین نیستیم. ما همراه با بقیه زیست‌مندان در سیاره‌ی زمین، در شبکه‌ی بزرگتر مشترکی زندگی می‌کنیم.

از سال ۲۰۰۹، مجمع عمومی سازمان ملل با اتخاذ ۹ قطعنامه در مورد هماهنگی با طبیعت، تعریف این رابطه‌ی تازه را براساس یک رابطه‌ی غیرانسان محور با طبیعت، آغاز کرده است. این قطعنامه‌ها، حاوی دیدگاه‌های مختلف در مورد ساختن یک پارادایم جدید و غیر انسان محورانه است که در آن، اساس و پایه‌ی اقدامات درست یا غلط در مورد محیط زیست، تنها بر منافع انسان متکی نیست. یک گام در این راستا، در متن سند کنفرانس سازمان ملل متحد برای توسعه‌ی پایدار یا همان ریو ۲۰ در سال ۲۰۱۲، با عنوان "[آینده‌ای که ما می‌خواهیم](#)" دوباره تأیید شد:

"ما می‌دانیم که سیاره‌ی زمین و اکوسیستم‌های آن خانه‌ی ما است و تعدادی از کشورها و مناطق "مادر زمین" را به عنوان یک نشان رایج پذیرفته اند و ما به این نکته توجه داریم که آنها، حقوق طبیعت را در زمینه‌ی توسعه پایدار، به رسمیت می‌شناسند."

این سند، شامل اقدامات واضح و عملی برای اجرای توسعه‌ی پایدار در جهان است و ۱۷ هدف را دنبال می‌کند:

اهداف ۱-۶: فقر، گرسنگی و امنیت غذایی، سلامتی، تحصیلات، برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان، آب و فاضلاب.

اهداف ۷-۱۲: انرژی، رشد اقتصادی، زیرساخت، صنعتی سازی، نابرابری، شهرها، مصرف و تولید پایدار.

اهداف ۱۳-۱۷: تغییر آب و هوا، اقیانوس‌ها، تنوع زیستی، جنگل‌ها، بیابان‌زایی، صلح، عدالت و نهادهای قوی در مشارکت.

در سال ۲۰۰۵، مجمع عمومی سازمان ملل متحد، سال ۲۰۰۸ را به عنوان سال جهانی سیاره‌ی زمین اعلام کرد و معتقد بود که آموزش جوامع و افزایش سطح آگاهی‌های عمومی درباره‌ی زمین، در دستیابی به منابع طبیعی و بهره‌برداری خردمندانه از آنها، زیرساخت‌های علمی ضروری برای تحقق توسعه‌ی پایدار را، برای بشریت فراهم می‌کند.

شعار روز جهانی زمین در سال ۲۰۱۸:

End Plastic Pollution

به آلودگی‌های پلاستیکی پایان دهیم

پلاستیک‌ها، تهدیدی جدی برای بقای سیاره‌ی ما هستند. از آسیب رساندن به بوم سازگان‌های آبی و موجودات دریایی، بسیاری از حیوانات و پرندگان گرفته تا چالش سخت و مهم تولید زباله و مساله‌ی دفن، بازیافت و به‌طور کلی خلاصی از شر آلودگی‌ها و عوارض ناشی از انباشت آنها در جهان.

زباله‌های پلاستیکی، یکی از چالش‌های دشوار بشر امروزی است که حل مشکلات و خطراتی که بوجود آورده‌اند، در عین آنکه منابع مالی بسیاری را به خود اختصاص می‌دهد، اغلب کشورها در مدیریت آن، موفقیت‌های قابل ملاحظه‌ای بدست نیاورده‌اند. بنابراین یکی از راهکارهای سودمند و آسان، کمتر استفاده کردن از پلاستیک به ویژه یکبار مصرف، و تولید زباله‌ی کمتر است. ضمن آنکه لازم است تولیدات و بسته بندی‌ها در بخش صنعت و تجارت نیز، به سمت استفاده‌ی کمتر از این مواد حرکت کنند.

و قرار همیشگی مان یادمان باشد که :

#از خودمان شروع کنیم.

international mother earth day : مطالب بین المللی برگرفته از سایت :